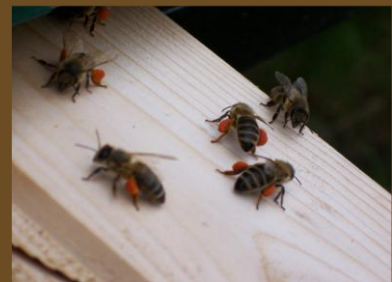

A „padlóról” mindig fel lehet állni...

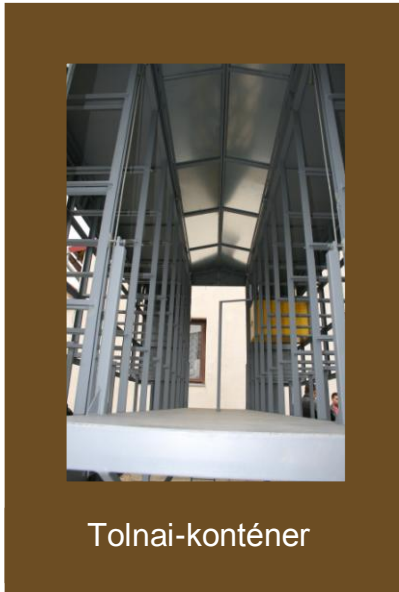

*Méhész. Titokzatos, félelmetes szakma. Meg szép is, hiszen az élővilág egyik legcsodálatosabb lényéről a méhekről szól. Ha nem lennének, megállna a földön az élet. Beporozzák a gyümölcsöseinket, összegyűjtik a virágport, a nektárt, adják a gyógyító propoliszt, s az éltető mézet. A méhészekről az átlagember, a vásárló azonban keveset tud, leginkább a hamisításokról szóló „lárma” fordítja időnként felénk a közvélemény figyelmét, holott ezt a hivatást sokan, becsülettel művelik. Egyike közülük **Kiersching Alajos**. Ötvenhat éves, tanult szakmája lakatos, ötvenévesen kezdett méhészkedni. Miért pont ő...teszi fel a kérdést az Olvasó? Azért, mert élete, munkássága tanulságos, a szorgalmat, tisztességet, a több lábbon állást, a nehéz élethelyzetekből való kilábalást példázza, bizonyítja, hogy soha nem késő újrakezdeni – a padlóról mindig fel lehet állni...*

- **Ebben az életkorban más már „hátradől” élvezi élete munkájának gyümölcsét, vagy sír-rí, panaszkodik, szidja az „államot” és várja a sült galambot. Ön pedig – fiatalokat is meghazudtoló energiával és hittel – belevágott egy újba, arról nem is beszélve, hogy ezért nem keveset áldozott, hiszen tudjuk, hogy a méhészkedés drága és kockázatos mulatság.**
- Az évek során megszoktam ezt az életformát, azt, hogy semmi sem biztos – a szavaival élve nincs hátradőlés –, több lábbon kell állni, mindig meg kell valahogy keresni a kenyérre valót. Persze könnyű ezt most már mondani, de amikor benne voltam bizony én is sokszor elkeseredtem. A rendszerváltás húzta keresztül először a számításainkat. Odalett a lakatos munka, a biztos megélhetés. Ez volt az első padlófogás. Talpra álltunk, megtanultunk új dolgokat, ostyasütő üzemünk és élelmiszerboltunk is volt. Az előbbit a HACCP, az utóbbit a multikkal folytatott esélytelen verseny miatt hagytuk abba – padlóból ez volt a második. Ezután újból ki kellett találni valamit: jobb híján jött a kacsatömés, csirkézés, itt-ott a lakatos munka. A feleségem tud németül, ezért időnként kimehetett Németországba betegeket ápolni, az is hozott valamit a konyhára. A legfontosabb életcélunkat – gyerekeink felnevelése – viszont becsülettel teljesítettük. A fiam épületgépész mérnök lett, a lányom pedig fodrász.
- **Hogy lett méhész?**
- Hat évvel ezelőtt elszegődtem a térség egyik legnagyobb méhész „gurujához”, ahogy mondani szoktam „csicska” lettem, itt szerettem bele ebbe a szakmába.

Hordás.
Méhek a röpdeszán.

Tolnai-konténer

➤ **Mondják, hogy a méhészek féltik a tudományukat, nehezen adják át a tapasztalataikat, tudásukat, ha kérdezik őket himmegnek-hümmögnek, mondanak is valamit, meg nem is. Ön honnan szedegette össze a fogásokat. Gondolom, nem csak a könyvekből.**

- A könyv, az elméleti tudás a legfontosabb, hiszen termelni, a kártevők ellen eredményesen védekezni, de még értékesíteni sem lehet e nélkül. Ugyancsak nagyon nehéz – és sok-sok év, meg tanulópenz kell hozzá – mindenféle gyakorlati tapasztalat híján belevágni, hiszen egyre komolyabbak a követelmények. Hál' istennek leáldozóban van a sufnikban, kerti szerszámok, műtrágyás zsákok társaságában,

kétes tisztaságú hordókat, kimustrált savanyúságos, befőttes és nutellás üvegeket használó méhészkedőknek. Ma már csak az él meg a piacon, az nyer a versenyben, aki a követelményekkel lépést tud tartani, korszerű eszközöket használ, modernizál, és megbízható minőséget produkál. Ez így helyes, ez a jövő. Nekem szerencsém volt, mert nagyhírű, szenvedélyes méhész mesterem – Kilmajer József – szívesen megosztotta velem a tapasztalatait, segítette az első lépéseimet, de ma is, ha megakadok, bármikor számíthatok rá. Az ő méhészetében talákoztam először a hagyományostól eltérő konténeres formával, ma már én is ezzel a módszerrel termelek.

➤ **Mostanában elég sokat hallani hamisításokról. Ön szerint mi az oka annak, hogy ilyen szemérmetlenül és gátlástalanul úzik ezt? Hogyan védekezhet ez ellen a laikus, a gyanútlan fogyasztó?**

- Véleményem szerint a telhetetlenség, a kapzsiság viszi rá ezeket az embereket a csalásra, hamisításra. Azt üzenem nekik, hogy csak olyan mézet termeljenek, amivel a gyermekeiket, unokáikat is megetetnék... Úgy hiszem, mindig voltak és lesznek olyan „méhészek”, akik „zsákból pörgetnek”, azaz cukorféleségekből pancsolnak össze méznek látszó szirup-féléket. Ez alapvetően tisztességtelen, a fogyasztót becsapják, de ezek a kutyulmányok az egészségre legalább nem ártalmasak. Súlyosabb problémát okoz viszont az, ha a gyógyszereket, kémiai anyagokat felelőtlenül, szakszerűtlenül alkalmazzák, mert a szermaradványok a szervezetbe jutva betegséget, allergiát és más károsodást is okozhatnak. A fogyasztó úgy védekezhet, hogy ismerős méhészthől vásárol, ha lehet, közvetlenül a méhészetéből, nyitott szemmel jár a piacokon, nem veszi meg a zárjel, címke nélküli nem szabványos, „gyanús” küllemű termékeket.

Most már ő adja át a tudását a „Zöldfülűeknek”

- **Lépesütő, keretfúró, akkumulátoros konténer-platóemelő, meg számtalan apró, de praktikus, a méhészk munkáját megkönnyítő, a termelés hatékonyságát javító műszaki fejlesztésekkel büszkélkedhet. Ezek szerint a lakatos tudományokat itt is tudja hasznosítani.**
- Természetesen tudom, és ez nagyon megkönnyíti a munkámat. Ezek a fejlesztések részben „saját kútfőből” származnak, de volt arra is példa, hogy láttam valahol valami hasonlót, és azt fejlesztettem tovább. Méhésztársaim körében igen népszerűek ezek az eszközök, mert akár a keretfúróval, akár a lépesütővel néhány másodperc alatt, kényelmesen és pontosan el lehet végezni a munkát.
- **A következő padló után merre veszi az irányt?**
- Több padló nem lesz! Egy év után öt méhcsaládom volt, ma már száz fölött vagyok! Soha nem vettem méheket, csak anyát. Nagyon sok munkával, odafigyeléssel, műszaki fejlesztéssel jutottam el ideig, ma már azt mondhatom, hogy a célegyenesben vagyok. Vevőim ismerik, szeretik a mézemet, jó a piacom, egyre népszerűbbek az eszközeim is. Öcsémmel folyton újításokon gondolkozunk, most is egy fejlesztésen dolgozunk, remélem annak is jó hozadéka lesz.

Úgy érzem, ebben a Baranya megyei kis faluban – Lánycsókton - egy igazi méhésszel, egy olyan emberrel beszélgettem, akire érdemes figyelni...